

SĄD WOJEWÓDZKI
WYDZIAŁ III KARNY
ul. Przy Rondzie 7
30-065 Kraków

P O S T A N O W I E N I E
=====

dnia 8 kwietnia 1994 roku

Sąd Wojewódzki w Krakowie, Wydział III Karny
w składzie:

Przewodniczący: SSW Anna Grabczyńska - Mikocka

Sędziowie: SW Zenon Martyniak (spr.)

SW Janusz Krok

Protokolant:

przy udziale Prokuratora Wojewódzkiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w sprawie:

Franciszka Hudzickiego .s. Franciszka i Rozalii zd. Staroń, ur. 19.09.1927r.....
w Kamienicy.....

skazanego /xxk/ wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Rejonowego w Krakowie
z dnia 18.09.1952r. Sr. 263)52 na karę łączną 13 lat więzienia

w przedmiocie stwierdzenia nieważności orzeczenia w trybie ustawy
z dnia 23.0. 1991 r. /Dz.U. nr 34, poz. 149/
na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 13

ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń
wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz nie-
podległego bytu Państwa Polskiego /Dz.U. nr 34, poz. 149/

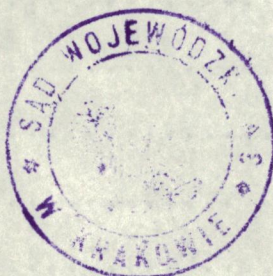
postanawia:

1. stwierdzić nieważność wyroku Wojkowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 18 września 1952 roku Sr 263)52, z mocą którego wnioskodawca Franciszek Hudzicki skazany został m.in. na łączną karę 13 lat więzienia za przest. z art. 46§1 lit. b kkWP i in.
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Wnioskodawca skazany został oznaczonym wyżej wyrokiem za przynależność do niepodległej post- akowskiej organizacji "Ognia" walczącej o niepodległy byt Państwa Polskiego z ustrojem komunistycznym, dla tej organizacji gromadził broń i zbierał poufne informacje.

W tej sytuacji należało stwierdzić nieważność wymienionego wyroku w oparciu o powołane przepisy.

Na oryginale własnoręczny podpis
Za syndyka
Sekretarz

SAŁD WOJEWÓDZKI
WYDZIAŁ III KARNY
ul. Przy Rondzie 7
30-965 Kraków

POSTANOWIENIE

dnia 8 kwietnia 1994 roku

Sąd Wojewódzki w Krakowie, Wydział III Karny

W składzie:

Przewodniczący: SSW Anna Grabczyńska - Mikocka

edziowie: SW Zenon Martyniak (spr.).....

SW Janusz Krok

Protokolant:

przy udziale Prokuratora Wojewódzkiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w sprawie:

~~Franciszka Hudzickiego, s. Franciszka i Rozalii z d. Staroń, ur. 19.08.1927.~~

w Kamienicy.....

skazanego /yoh/ wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie

z dnia 18.09.1952r. Sr 263/52 na karę łączną 13 lat więzienia

w przedmiocie stwierdzenia nieważności orzeczenia w trybie ustawy

z dnia 23.01.1991 r. /Dz.U. nr 34, poz. 149/

na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 13

ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń

wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz nie-

podległego bytu Państwa Polskiego /Dz.U. nr 34, poz. 149/

postanawia:

1. stwierdzić nieważność wyroku Wojewódzkiego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 18 września 1952 roku Sr 263/52, z mocą którego wnioskodawca Franciszek Hudzicki skazany został m.in. na łączną karę 13 lat więzienia za przest. z art. 46§1 lit. b kkWP i in.
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Wnioskodawca skazany został oznaczonym wyżej wyrokiem za przynależność do niepodległej post- akowskiej organizacji "Ognia" walczącej o niepodległy byt Państwa Polskiego z ustrojem komunistycznym, dla tej organizacji gromadził broń i zbierał poufne informacje.

W tej sytuacji należało stwierdzić nieważność wymienionego wyroku w oparciu o powołane przepisy.

Na oryginale właściwe podpisy

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność i prawomocność

Sekretarz

Sygn.akt.II Ko.285)95

SĄD WOJEWÓDZKI
WYDZIAŁ II KARNY
ul. Przy Rondzie 7
30-065 Kraków

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 3 listopada 1995r.

Sąd Wojewódzki w Nowym Sączu - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SW J.Błażowski

Sędziowie: SW G.Wdowiak

SW A.Raczkowska (spr)

Protokolant: B.Miczek

przy udziale Prokuratora Prok.Woj. J.Mikołajewskiego

po rozpoznaniu w sprawie [redacted]

z wniosku Franciszka Hudzickiego o odszkodowanie za niesłuszne
skazanie wyrokiem Wojkowego Sądu Rejonowego w Krakowie
z dnia 18.09.1952r. sygn.Sr.263)52

na podst. art.8 ust.1 i 13 ustawy z dnia 23.02.1991r. (Dz.U.Nr 34,poz
149)

p o s t a n a w i a

- I. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Franciszka Hudzickiego,
syna Fanciszka zam.Kamienica nr 407 kwotę 16.681 (szesnaście
tysięcy sześćset osiemdziesiąt jeden)zł z odsetkami ustawowymi
od daty uprawomocnienia się niniejszego postanowienia,
- II. w pozostałej części żądanie wniosku odalić,
- III.kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Prawomocnym postanowieniem Sądu Wojewódzkiego
w Krakowie z dnia 8 kwietnia 1994r. sygn.akt.III Ko.180)93
został na zasadzie art.1 ust.1 i 2 , oraz art.3 ustawy z dnia
23 luty 1991r. (Dz.U.Nr 34,poz.149) unieważniony wyrok Wojkowego
Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 18.09.1952r. Sr.263)52 dotyczący
Franciszka Hudzickiego,s.Franciszka za przestępstwa z art.86 § 2 kkWP,
art.4 § 1 i art.7 dekretu z dnia 13.06.1946r. (Dz.U.Nr 30,poz.192),
na mocy którego wnioskodawca został skazany na karę łączną 13 lat
więzienia, z zaliczeniem na poczet tej kary okresu tymczasowego
aresztowania od dnia 26.04.1952r. do dnia 18.09.1952r.
Wyrok powyższy został dwukrotnie złagodzony na mocy ustaw o amnestii
i postanowienia Sądu Najwyższego , po zastosowaniu których
wymierzono Franciszkowi Hudzickiemu karę łączną 4 lat pozbawienia
wolności.

Po uprawomocnieniu postanowienia Sądu Wojewódzkiego

w Krakowie wnioskodawca w dniu 12 lipca 1994r. złożył wniosek o odszkodowanie za poniesioną szkodę z tytułu utraty zarobków za czas pobytu w zakładzie karnym oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w łącznej kwocie 570.648.000 starych złotych, przy czym przy ustalaniu utraconych zarobków przyjął jako średnią krajową płacę 4.974.000 starych złotych.

Z tytułu utraconych zarobków Franciszek Hudzicki wnioskował o zasądzenie kwoty 258.648.000 starych złotych, a z tytułu zadośćuczynienia o zasądzenie kwoty 312.000.000 starych złotych.

Sąd Wojewódzki zważył, co następuje:

Wobec prawomocnego stwierdzenia nieważności wyżej podanego wyroku Sądu Wojewódzkiego żądanie było zasadne, przy czym nie w takiej kwocie jak wnosili Franciszek Hudzicki.

Wnioskodawca w zakładzie karnym przebywał 51 miesięcy w okresie od 26.04.1952r. do 15.07.1956r.

Franciszek Hudzicki w chwili aresztowania liczył 21 lat, miał wykształcenie zawodowe, był stanu wolnego, nie posiadał dzieci, ani majątku, pracował w niewielkim (około 2 ha) gospodarstwie matki. Zarobki Franciszka Hudzickiego kształtowały się w tym okresie na niskim poziomie.

Za podstawę wyliczenia odszkodowania z powodu utraconych zarobków przyjęto aktualnie obowiązującą najniższą kwotę wynagrodzenia w gospodarce społecznej "netto", które wynosi 261,30 zł.

Zgodnie z ustaloną praktyką orzeczniczą przy wyliczeniu podstawy utraconych zarobków kwotę wynagrodzenia miesięcznego "netto" dzielono przez dwa, przy przyjęciu, że podczas pobytu w tym okresie na wolności Franciszek Hudzicki z wynagrodzenia za pracę posiadałby koszty swojego utrzymania.

Tak więc z tytułu utraconych zarobków za 51 miesięcy pobytu w zakładzie karnym Sąd Wojewódzki zasądził kwotę 6681 zł.

Zadośćuczynienie za doznaną krzywdę Sąd ustalił na kwotę 10.000 zł uwzględniając długość pobytu w zakładzie karnym, dolegliwość odbywania kary w okresie stalinowskim, a nadto aktualny niewysoki stopień zamożności społeczeństwa.

W pozostałym zakresie wniosek Franciszka Hudzickiego został oddalony wobec uznania przez Sąd, że żądanie przewyżsające zasądzoną kwotę nie zostało należycie przez wnioskodawcę udowodnione.

Za zgodność z oryginałem

Nowy Sącz, dn.

3. 11. 85

3